



Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Diptera (tvåvingar), **Familj:** Therevidae (stiletflugor), **Släkte:** *Dichoglena*, **Art:** *Dichoglena nigripennis* (Ruthe, 1831) **Synonymer:**

Kännetecken

Stiletflugorna kännetecknas av en långsmal kropp och långa smala ben. *Dichoglena nigripennis* är 10-13 mm lång. Tredje antennleden är avlångt lökformad och är mörkfärgad, liksom palper och svängkolvar. Mellankroppen är svart med ett par smala ljusa längslinjer, naken hos honan men vithårig hos hanen. Vingarna har mörka ribbor. Bakkroppen är hos hanen silverfärgad med vita segmentgränser, hos honan blanksvart, med vita ledband och silverfärgade sidotrianglar. Honan har en krans av kraftiga borst runt äggläggningssystemet. Arten har svarta ben som den enda av närstående arter.

Utbredning och status

Artens totala utbredningsområde omfattar Fennoskandien, Tyskland och mellersta och norra Ryssland. I Sverige är arten sällsynt (endast ca 15 ex i våra huvudmuseers samlingar) utbredd från västra Götaland och norrut med tyngdpunkt på de norra landskapen. Arten kan ha varit allmännare under tidigare perioder. Endast ett fåtal moderna fynd har gjorts i den södra delen av utbredningsområdet. I våra grannländer, Norge och Finland, är arten endast insamlad i ett fåtal exemplar. Släktet *Dichoglena* beskrevs så sent som 1981 (Irwing & Lyneborg 1980), i äldre litteratur har arten släktnamnet *Psilocephala* tillsammans med fyra andra närbesläktade svenska arter, varav tre är rödlistade.

Ekologi

Kännedom om ekologin hos *Dichoglena nigripennis* saknas. Flugorna lever i skogar och myrkanter. Generellt är stiletflugornas larver rovdjur som lever i marken eller i multnande ved o. dyl. (Stubbs & Drake 2001). Denna stiletfluga har under senaste 50-årsperioden främst påträffats i naturskogsreservat i Norrland. Habitatet är dock otillräckligt dokumenterat.

Hot

Något hot mot arten är inte känt. Om arten är beroende eller gynnas av murket trä kan den det moderna skogsbruket ha påverkat tillgången på lämpligt substrat.

Åtgärder

Viktigast för att kunna påverka artens livsmiljö i positiv riktning är att förbättra kunskapen om dess biologi, särskilt om människans agerande förändrat artens habitat.

Litteratur

- Stubbs, A. & Drake, M. 2001. *British Soldierflies and their allies*. The Dorset Press, Dorchester, Dorset.
- Irwing, M. E. & Lyneborg, L. 1980. The genera of Nearctic Therevidae. *Illinois nat. hist. Surv. Bull.* 32(3): 191-277 (published 1981)

Författare

Roger Engelmark 2015.